

עמ"ת 77596-09-25 - מחמוד סעיד נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 77596-09-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

העורר: מחמוד סעיד
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
(כבוד השופטת א' דניאלי) במ"ת 61501-10-24
מיום 28.09.2025
כ"ג בתשרי התשפ"ו (15 באוקטובר 2025)
עו"ד עודאי בוקעי; עו"ד עאהד שרים
עו"ד נוגה בן סידי

תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת א' דניאלי) במ"ת 61501-10-24 מיום 28.09.2025. בגדרה, נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

העובדות הצריכות לעניין

1. ביום 31.10.2024 הוגש כתב אישום נגד העורר ושני נאשמים נוספים - אחיו וגיסו (להלן יחד: הנאשמים), המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; הצתה בצוותא חדא; פציעה בנסיבות מחמירות על-ידי שניים או יותר; וחבלה במזיד ברכב בצוותא חדא. לפי הנטען, הנאשמים הגיעו לחניון בו שהתה אשתו של העורר יחד עם שני גברים אחרים, פגעו באמצעות רכבם ברכב בו שהו השלושה ותקפו את שני הגברים באמצעות מקלות וחפץ חד עד שלאחד מהם נגרמו חבלות קשות בראשו ובאזור חלציו; ולבסוף, כך לפי כתב האישום, הנאשמים הציתו במכוון את הרכב, שנשרף כליל.

2. בתסקיר המעצר הראשון שהוכן בעניינו של העורר, שירות המבחן ציין כי הוא "מתקשה בוויסות עצמי והינו בעל עמדות המאשרות שימוש באלימות כפתרון קונפליקטים בתוך המשפחה", וכי "נראה כי במצבים שבהם חש בפגיעה בכבודו, הוא עלול לנהוג בפזיזות ובתוקפנות מתוך מחויבות לשמור על

כבוד המשפחה". משכך, ובשים לב להתרשמותו כי המפקחים שהוצעו אינם מתאימים, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרור העורר לחלופה. לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, הסכים העורר למעצר עד תום ההליכים, תוך שביקש לשמור על זכותו לעתור לעיון חוזר, ככל שיבשילו התנאים שיצדיקו זאת. בקשה כאמור, שבבסיסה טענות בדבר מצבו הרפואי - הוגשה ונדחתה.

3. משחלפו תשעה חודשים מיום מעצרו של העורר, הוגשה לבית משפט זה בקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים (המ"ע 54337-07-25). במסגרת ההכרעה בבקשה הוארך מעצרו של העורר תוך הוראה כי יוגש תסקיר משלים בעניינו, ולאחר מכן יתקיים דיון בפני בית המשפט המחוזי בנדון.

4. בתסקיר המשלים מיום 10.09.2025 בא שירות המבחן בהמלצה על שחרור לחלופת מעצר, תוך שילוב במסגרת של טיפול קבוצתי. זאת, לאחר שהעורר נמצא כמי שלוקח אחריות מלאה ומביע חרטה כנה על מעשיו, השואף להשתקם וחווה את מעצרו כגורם מרתיע ומציב גבולות; וכן משום שהמפקחים שהוצעו נמצאו כמתאימים. עם זאת, שירות המבחן ציין כי קיים קושי להעריך את הסיכון הספציפי הנשקף ביחס לנפגע העבירה.

5. בהתאם להוראת בית משפט זה, התקיים ביום 28.09.2025 דיון בבית משפט קמא בעניינו של העורר. כאמור בפתח הדברים, בהחלטת בית המשפט המחוזי, שניתנה עוד באותו היום, נדחתה בקשת העורר לשינוי תנאי מעצרו. זאת, דווקא בשים לב להודאת העורר בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של הצתה, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות תוך נשיאת נשק חם או קר וחבלה במזיד ברכב. הודגש, כי הודאת העורר והרשעתו בעבירות חמורות אלו מהוות אינדיקציה ברורה למסוכנותו, שכעת אינה לכאורית, ומצדיקה את המשך מעצרו עד תום ההליכים. צוין, כי יתר הנאשמים הודו בעבירות שחומרתן פחותה מאלו בהן הודה העורר, במסגרת הסדר טיעון 'סגור' הכולל עונשי מאסר בפועל בני 13 ו-14 חודשים, כך שעל פניו צפוי לעורר עונש חמור יותר. עוד צוין, כי ישיבת הטיעונים לעונש נקבעה ליום 12.11.2025, לאחר שיתקבל תסקיר לעניין העונש, כך שהעורר לא יספיק להשתלב בהליך טיפולי משמעותי במסגרת של חלופה כפי שצוין בתסקיר המשלים. על-כן, נקבע כי בנסיבות אלו - אין מקום לשחררו לחלופת מעצר.

טענות הצדדים

6. מכאן הערר שלפניי. בגדרו נטען כי בית המשפט נפל לכלל שגגה. לעמדת העורר הודאתו מעידה על קבלת אחריות, ומהווה דווקא נתון המפחית מסוכנות ויש בהודאה כדי לתמוך בשחרור לחלופת מעצר. הודגש, כי את המסוכנות יש לבחון על בסיס הערכת מצב עדכנית ובהתאם לתסקיר המשלים, שהוא בעל משקל נכבד, בגדרו המליץ שירות המבחן על העברה לחלופת מעצר, לאחר שהתרשם כי מסוכנותו פחתה. עוד הודגש, כי בהחלט ניתן להסתפק בחלופת מעצר עד למתן גזר הדין; וכי שחרור לחלופת מעצר בשלב זה יש בו כדי להגביר את סיכויי שיקומו של העורר. זאת ועוד, נטען כי בית משפט קמא לא ייחס משקל מספק בהחלטתו לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של העורר, ולנזק הכלכלי הבלתי-מידתי הנגרם לו ולמשפחתו עקב המשך מעצרו.

7. בדיון שנערך לפניי ביום 15.10.2025, חזר בא-כוח העורר על שנטען בכתב. באת-כוח המשיבה סמכה ידיה על עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה העורר, וכן על התסקיר הראשון של שירות

המבחן - וביקשה לדחות את הערר בטענה שהסכנה הנשקפת מן העורר אינה לכאורית אלא ממשית. הודגש, כי במסגרת הסדר הטיעון הודה העורר בעבירות חמורות אשר בגין הוא צפוי למאסר ממושך לשיטתה.

דין והכרעה

8. דין הערר להידחות. סעיף 52(א) לחוק המעצרים מורה כי עצור רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה בעניין מעצרו, "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". בעניינו של העורר חלו שני שינויים כאמור: תסקיר שירות המבחן המשלים והודאתו. יאמר מיד, לתסקיר חיובי והמלצת שירות המבחן משקל נכבד. כמו כן, ללקיחת אחריות והודאה ישנה חשיבות; וגם ההתקדמות התפיסתית שתוארה בתסקיר לא נעלמה מעיני, ויש לתת עליה את הדעת. ברם, בנסיבות דנן זאת לא יעשה במסגרת של שחרור לחלופת מעצר מכיוון שהודאתו של העורר עומדת לו לרועץ בכל הנוגע לבקשתו להשתחרר לחלופת מעצר. עם כל ההבנה למצבו של העורר, בסופו של דבר הלה הורשע, על בסיס הודאתו, בשורה של עבירות חמורות המעידות על מסוכנות של ממש. לא זו אף זו, המלצת שירות המבחן, שכאמור יש לה משקל לא מבוטל, ניתנה בטרם הודה העורר. ממילא, בשלב זה מסופקני אם העורר יספיק לעבור תהליך טיפולי משמעותי עד לתום ההליך העיקרי, אשר מצוי בישורת האחרונה של שמיעת טיעונים לעונש וכתיבת גזר דין. גם בכך יש כדי להקשות מההמלצה שניתנה על-ידי שירות המבחן לשחרור לחלופה.

9. לאור האמור, ובנסיבות בהן דין הטיעונים לעונש קבוע לעוד כחודש - לא מצאתי כל טעם להתערבות בהחלטת בית משפט קמא שלא להיעתר לבקשת העורר.

10. הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשפ"ו (20 אוקטובר 2025).

חאלד כבוב
שופט